

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Fejlesztési Bizottság

2010/2300(INI)

17.3.2011

JELENTÉSTERVEZET

a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetési támogatás jövőjéről
(2010/2300(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadó: Charles Goerens

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	7

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetési támogatás jövőjéről (2010/2300(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a G8-ak által a 2005. évi gleneagles-i csúcstalálkozón, valamint az azt követő G8-és G20-találkozókra a segítségnyújtás mértékére, a szubszaharai Afrika számára nyújtott segélyre és a segítségnyújtás minőségére vonatkozóan vállalt kötelezettségekre,
- tekintettel a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusra¹, valamint a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló európai uniós magatartási kódexre²,
- tekintettel a segítségnyújtás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkére, amely kimondja, hogy „az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének („fejlesztési együttműködési eszköz” (DCI)) létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára³,
- tekintettel a Cotonoui Megállapodás 61. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel 2010. május 5-i állásfoglalására, a hetedik, nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2008-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel⁵,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács által első olvasatban elfogadott álláspontról szóló 2011. február 3-i állásfoglalására⁶,

¹ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

² A Tanács 2007. május 15-i 9558/07. számú következtetései.

³ HL L 378., 27.12.06, 41. o.

⁴ HL C 293 E., 2006.12.2., 316. o.

⁵ HL L 252., 2010.9.25., 109. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2011)0030.

- tekintettel az Európai Számvevőszék 11/2010. sz. különjelentésére: „Az általános költségvetési támogatás bizottsági irányítása az AKCS-, latin-amerikai és ázsiai országokban”,
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a fejlődő országoknak szánt uniós költségvetési támogatások jövőjéről szóló zöld könyvére (COM(2010)0586 végleges),
 - tekintettel a „The Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support” (Támogatásnyújtási módszerek. Az általános költségvetési támogatás tervezése, kivitelezése és irányítása) című 2007-es bizottsági dokumentumra,
 - tekintettel a Bizottság a „Költségvetési támogatás: A fejlődés finanszírozásának hatékony módja?” címet viselő 2008-as jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, valamint a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A7-0000/2011),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés rendelkezései értelmében az Európai Unió fejlesztéspolitikájával szemben támasztott legfőbb célkitűzés a szegénység felszámolása,
 - B. mivel a támogatók jó része a költségvetési támogatást egy olyan eszköznek tekinti, amely ösztönzően hat a partnerországok fejlesztési politikával és reformfolyamatokkal kapcsolatos felelősségvállalására, erősíti a nemzeti elszámoltathatósági intézményeket és rendszereket, segíti a növekedést, a szegénység csökkentését és a fejlesztési célok megvalósítását,
 - C. mivel a költségvetési támogatás a hagyományos projektalapú megközelítés gyengeségeit hivatott orvosolni (magas tranzakciós költségek, szétdarabolt párhuzamos rendszerek),
 - D. mivel a költségvetési támogatásról szóló európai számvevőszéki jelentésben felsorolt kockázatok ellenére a költségvetési támogatás általános feltételrendszerére jellemző „dinamikus megközelítés” továbbra is a politikai párbeszéd fontos eszközéül szolgál; mivel a költségvetési támogatást semmiképp sem szabad „biankó csekknek” tekinteni,
 - E. mivel a kedvezményezett országok partnereikkel szemben vállalt kötelezettségei esetenként nehezíthetik a támogatás felhasználását, hiszen a támogatók által támasztott feltételek olykor ellentmondásosak,
 - F. mivel ezidáig az Európai Unió a partnerségi megállapodások keretében elsősorban az emberi jogok („első generációs jog”) és nem a társadalmi-gazdasági jogok („második generációs jog”) megsértésére utalt,
 - G. mivel a feltételrendszerben tapasztalható következetlenségek megelőzése végett a támogatóknak konzultálniuk kellene egymással,

- H. mivel a partnerkormány saját állampolgáraival szemben felelősséget vállal a költségvetés kezelésével kapcsolatban azáltal, hogy bevonja a parlamentet és a civil társadalmat az államháztartással kapcsolatos kérdésekbe, ami alapvető kapacitásfejlesztési tényezőnek tekinthető,
1. üdvözli a költségvetési támogatásról szóló zöld könyvben meghatározott bizottsági kezdeményezést, amely főként a partnerországok belső fejlődésének ösztönzését szorgalmazza;
 2. emlékeztet az Európai Unió költségvetési támogatás terén játszott úttörő szerepére és kiemeli az Uniónak a költségvetési támogatásokra vonatkozó módszertan, valamint a többi támogató számára is érvényes feltételrendszer kidolgozása iránti elkötelezettségét;
 3. hangsúlyozza, hogy a Bizottság és a költségvetési támogatást nyújtó szereplők nagy része által alkalmazott dinamikus megközelítés számtalan kockázatot rejt, amelyeket kellőképp figyelembe kell venni;
 4. hangsúlyozza, hogy a Bizottság ellenőrzési mechanizmusán kívül a parlamenti ellenőrzést is meg kell erősíteni a költségvetési támogatásban részesülő országokban; kiemeli továbbá, hogy a kedvezményezett országok államháztartására vonatkozó optimális ellenőrzés kialakítása a források rendelkezésre bocsátásának előfeltétele;
 5. hangsúlyozza ezért, mennyire fontos, hogy szisztematikusan bevonják a parlamenteket és a civil társadalmat a szegénység leküzdésére irányuló szakpolitikák közötti párbeszédbe és a költségvetési támogatás éves felülvizsgálataiba,
 6. aggodalommal tölti el, hogy a költségvetési támogatás hirtelen megvonása makrogazdasági destabilizációval járhat, valamint kedvezőtlenül hathat a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőkre; javasolja, hogy a költségvetési támogatások kifizetését a támogatók közötti egyeztetett fellépés révén létrejött progresszív mechanizmus alapján csökkentsék, így módon enyhíteni lehetne a csökkentés hatásait, elő lehetne segíteni a politikai párbeszédet és összehangolt megoldást lehetne találni a felmerülő nehézségekre;
 7. emlékeztet a Cotonoui Megállapodás 61. cikkének (2) bekezdése, valamint a fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a költségvetési támogatás odaítélésével kapcsolatban támasztott, az átláthatóságra és az államháztartás megfelelő kezelésére vonatkozó feltételekre;
 8. emlékeztet arra, hogy a jelentős kapacitásbeli hiányosságok és a gyenge kormányzás következtében számos fejlődő ország elesett a költségvetési támogatástól;
 9. emlékeztet, hogy sok ország azért nem jogosult költségvetési támogatásra, mert az államháztartás kezelése terén nem tud felmutatni előrelépést,
 10. ösztönzi a fejlődő országokat, hogy a Cotonoui Megállapodás vonatkozó rendelkezései értelmében segítsék elő a részvételen alapuló fejlődést, különös tekintettel a civil társadalomra;
 11. hangsúlyozza, hogy az ágazaton belül kísérő intézkedésekre jogosult banánszállító

AKCS-országoknak való költségvetési támogatás odaítélése esetén a kifizetések kormányzati mutatók alapján megítélt változó részébe bele kell foglalni a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközeinek létrehozásáról szóló 1905/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács által első olvasatban elfogadott állásponttal kapcsolatos 2011. február 3-i európai parlamenti jogalkotási állásfoglalás 17. cikkében szereplő egyedi feltételeket (16447/1/2010 – C7- 0424/2010 – 2010/0059(COD))¹;

12. követeli, hogy a Bizottság hozza nyilvánosságra a fejlődő országokkal kötött költségvetési támogatási megállapodásokat és a milleniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos szerződéseket;
13. kéri a Bizottságot, hogy a félidős felülvizsgálat során, az egyes országokra vonatkozó stratégiai dokumentumok keretében tegye közzé a feltételrendszereket és a teljesítménymutatókat is;
14. kéri a tagállamokat, hogy folytassanak következetesebb fejlesztési politikát mind nemzeti, mind közösségi szinten; felkéri a tagállamokat, hogy az átfedések és a következetlenségek elkerülése érdekében fokozzák a költségvetési támogatások terén a Bizottsággal való koordinációt;
15. kéri a Bizottságot, hogy úgy hívja fel a közvélemény figyelmét a költségvetési támogatások alkalmazásában rejlő kockázatokra, hogy közben hangsúlyozza a költségvetési támogatásoknak a partnerországok emancipálásában betöltött pozitív szerepét;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

¹ P7_TA-PROV(2011)0030

INDOKOLÁS

1. Bevezetés

A költségvetési támogatás azt jelenti, hogy egy külső finanszírozási szerv pénzügyi forrásokat utal a partnerország államkincstárába, amennyiben ez utóbbi teljesíti a kifizetések közösen megállapított feltételeit. A kapott pénzügyi források tehát a partnerország általános forrásainak részét képezik, és következésképpen a partnerország államháztartás-irányítási rendszere szerint használják fel őket.

Annak ellenére, hogy régóta – ténylegesen a Marshall-terv óta – biztosítanak költségvetési támogatást, a módszer a 80-as és 90-es évektől terjedt el, amikor a Világbank és a különféle kétoldalú együttműködések elkezdtek költségvetési támogatásokat nyújtani fizetésimérleg-támogatás formájában.

A 2000 és 2005 közötti időszakban a költségvetési támogatás második hullámával új, összehangolt megközelítés honosodott meg az általános költségvetési támogatás terén. E költségvetési támogatási forma célja az volt, hogy a saját felelősségvállalás és a megerősített partnerség fokozása érdekében támogassa a partnerországok szakpolitikáit és stratégiáját.

Végül pedig jelenleg a költségvetési támogatást a párizsi és az accrai menetrend célkitűzései elérésének leghatékonyabb módjaként kezelik. E megközelítés a kormány szilárd vezető szerepén, a két fél által vállalt kötelezettségek meghatározásán, a partnerség működési módján és a kölcsönös felelősségi körökön alapul. Ezen felül megkezdődött az eljárások, a szabályok és a támogatások kifizetései fokozottabb összehangolása a támogatók között.

Az EU csak olyan országoknak nyújt költségvetési támogatást, amelyek a következő három feltétel mindegyikét teljesítik: a) jól körülhatárolt nemzeti fejlesztési szakpolitika vagy stratégia megléte; b) stabilitás-orientált makrogazdasági keret; c) az államháztartás-irányítás javítását célzó, hiteles és releváns program van érvényben vagy végrehajtási szakaszban.

A 2003 és 2009 közötti időszakban az Európai Bizottság összesen több mint 13 milliárd EUR értékű, költségvetési támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalást tett (ez az időszak összes kötelezettségvállalásának kb. 25%-át jelenti). A kötelezettségvállalások mintegy 56%-a érinti az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országokat, 24%-a az európai szomszédságpolitikában részt vevő országokat, 8%-a Ázsiát, 6%-a Latin-Amerikát és 5%-a Dél-Afrikát.

2. A költségvetési támogatás hatása: az eredmények még bizonytalanok

A költségvetési támogatásról 2006-ban Burkina Fasóban, Malawiban, Mozambikban, Nicaraguában, Ruandában, Ugandában és Vietnámban készített értékelés¹, melyet a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Támogatási Bizottsága (OECD-DAC) rendelt meg, arra a következtetésre jutott, hogy a költségvetési támogatás

¹ IDD et Associés: „Az általános költségvetési támogatás közös értékelése az 1994 és 2004 közötti időszakra vonatkozóan”, 2006. május

kedvezően hat a közpénzek ésszerű felhasználására és erősíti a kormányok kapacitásait, különösen az államháztartás irányítása területén.

Az értékelés továbbá úgy találta, hogy a költségvetési támogatás kedvezően hat a harmonizációra, a partnerországok struktúráihoz való igazodásra, valamint a kormányok felelősségvállalásának és elszámoltathatóságának erősítésére. Az Európai Bizottság országprogramjairól a közelmúltban készített független értékelések szintén megerősítették a költségvetési támogatás helytállóságát, és folytatását javasolták.

Az értékelések ugyanakkor fenntartásokat fogalmaztak meg a költségvetési támogatásnak a szegénység csökkentésére és a demokrácia megerősítésére gyakorolt hatása terén. Általában véve azonban nehéz értékelni a költségvetési támogatásnak a szegénység csökkentésére és a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos mutatókra kifejtett hatását.

A költségvetési támogatás potenciális kockázatai is fennállnak: a támogatás fokozódó volatilitása, nehézkes nyomon követés, a támogatás megszakítása esetén fájdalmas adókiigazítások. Az utóbbi esetben a következmények katasztrofálisak lehetnek a szegény népekre nézve, különösen, ha a pedagógusokkal, az egészségügyi dolgozókkal vagy a gyógyszervásárlással kapcsolatos egyes rendszeres költségek részben a külső támogatástól függenek. Amennyiben a költségvetési támogatást egy kedvezményezett országban felfüggesztik, az a szomszédos országokra nézve is következményekkel jár.

3. Nem feltétlenül egységes belépési feltételek

A támogathatósághoz a kedvezményezett országoknak megfelelő felelősségvállalási szintet kell elérniük a szegénység elleni küzdelem, a makrogazdasági irányítás, az államháztartás-irányítás és a kormányzás területén. A valóságban nagy különbségek tapasztalhatók a költségvetési támogatásban részesülő országok között. Az értékelések szerint Ugandában, Vietnámban vagy Ruandában nagyfokú volt a felelősségvállalás és erős volt a makrogazdasági helyzet, míg Malawiban, Mozambikban vagy Burkina Fasóban ezek gyengék voltak.

Két kérdés vetődik fel: először is az, hogy a költségvetési támogatásban részesülő országok kiválasztását lehetett volna-e a támogatók által a politikusokba vagy a hatalmon lévő államfőkbe vetett bizalomra építeni, még akkor is, ha az előírt kritériumok szempontjából egyes országok nem állnak „készen”. Másodsorban úgy tűnik, hogy a költségvetési támogatás kezelése főként a diplomáciai és (geo)politikai megfontolások alapján, valamint a láthatatlan „személyes” kapcsolatoktól függően történik, hivatalos indokolása pedig technikai jellegű megfontolásokra korlátozódik.

Emiatt az általános költségvetési támogatás még erőteljesebb, mi több, kockázatos politikai jelleget ölthet.

4. A költségvetési támogatás és a fejlesztési menetrenddel kapcsolatos saját felelősségvállalás

A Párizsi Nyilatkozat az új nemzetközi segélyezési rendszer alapkövének tekinti a saját felelősségvállalást. Azonban a „vezető szerep” és a szükséges felelősségvállalás megteremtése nem feltétlenül azonos az államok, a választott képviselők és a civil társadalom önállóvá tételének gondolatával.

Az adott költségvetési támogatás sajátosságaitól, valamint a partnerország demokratikus rendszerének és pénzügyi irányításának érettségétől függően a gyakorlatban különféle szintű felelősségvállalást tapasztalhatunk. Jelenleg nincs egyértelmű bizonyíték a költségvetési támogatás és a felelősségvállalás közötti ok-okozati kapcsolatra: a tanulmányok azt mutatják, hogy a költségvetési támogatás nem változtatja meg a mögöttes politikai viszonyokat (ez mindenféle segély esetében irreális törekvés).

Továbbá úgy tűnik, hogy a támogatók számára a felelősségvállalás arra korlátozódik, hogy a kedvezményezett országok politikai és közigazgatási vezetői határozott és tartós elkötelezettséget mutassanak a nemzetközi pénzügyi intézmények, köztük az IMF által ajánlott költségvetési reformok és pénzügyi felelőségek iránt.

A civil társadalom tekintetében a támogatók nem tartották be azt a kötelezettségvállalásukat, hogy a fejlődő országok kormányaival folytatott párbeszédbe a parlamenti képviselőket és a civil társadalom szervezeteinek képviselőit is szisztematikusan bevonják.

Ezzel a megközelítéssel technikailag hatékony bürokráciával rendelkező, „fejlett” államokat hozhatnánk létre. Jól látható, hogy a központi kérdést továbbra is a felelősségvállalás „mikéntje” (vezető szerep, kinyilvánított szándék, befektetett energia stb.), nem pedig annak „tárgya” jelenti: mire vonatkozik a felelősségvállalás, mi a tartalma.

5. Az Európai Bizottság által nyújtott költségvetési támogatás: egyes eredmények

A „dinamikus” megközelítés

Egy, a költségvetési támogatásról 2008-ban¹ megjelent dokumentumban a Bizottság azt állítja, hogy „dinamikus módon” értelmezi a Cotonoui Megállapodás 61. cikke (2) bekezdésében lefektetett feltételeket. A Bizottság úgy véli, hogy az államháztartás-irányításnak a finanszírozás eldöntésekor fennálló gyengeségei nem akadályozzák meg egy költségvetési támogatási program elindítását, amennyiben a reformokra való törekvést és a reformokat megfelelőnek ítélik. A Bizottság számára a kulcskonceptiót az jelenti, hogy „milyen úton halad az ország”.

A támogathatósági feltételek, és különösen az államháztartás irányítására vonatkozó feltétel e dinamikus értelmezése rövid távon növelheti a kockázatot. Ezt a véleményt nem csak a Bizottság, hanem a Számvevőszék is osztja, amely a 2/2005. sz. különjelentésében, valamint a 2009-es éves jelentésében úgy értékeli, hogy a Bizottságnak nyilvánvalóbb, formálisabb és strukturáltabb módon kellene alátámasztania a támogathatóságot és az államháztartás-irányítás teljesítményét.

¹ „Költségvetési támogatás – Kölcsönös bizalom kérdése”, Európai Bizottság, 2008.

A fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja szintén előírja, hogy abban az esetben nyújtható költségvetési támogatás, „amennyiben a partnerországban a közkiadások kezelése megfelelően átlátható, megbízható és hatékony”, továbbá hogy „az eredményeken és teljesítménymutatókon alapuló” megközelítést kell alkalmazni.

A költségvetési támogatás és a támogatás hatékonysága

Az Európai Közösség által nyújtott támogatás legutolsó, 2007-ben történt értékelésekor a Fejlesztési Támogatási Bizottság (DAC) egy sor megállapítást tett a költségvetési támogatásnak a segélyhatékonysági menetrend célkitűzéseinek előmozdításában betöltött szerepéről. Összefoglalva a DAC az alábbiakat emelte ki:

- a) A Bizottságnak tartózkodnia kell attól, hogy a költségvetési támogatást a támogatási erőfeszítés fokozásával összefüggésben a pénzáttalások felgyorsítására vagy az 50%-os célkitűzés elérése használja.
- b) A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a helyi civil szervezeteket hogyan lehet bevonni a kiadások és a költségvetési támogatás hatásának nyomon követésébe
- c) Az Európai Parlament politikai szempontból megköveteli, hogy csak olyan országok kapjanak támogatást, amelyek a kormányzás és az emberi jogok tiszteletben tartása terén megfelelnek a minimumszabályoknak.

Másfelől egyes esetekben a támogatók szembemennek azzal az elvvel, hogy a költségvetési támogatás elsőbbséget élvez a projekt támogatással szemben. Egy közelmúltban készített értékelés¹ kimutatta, hogy az ágazati szakpolitikák, intézmények és szolgáltató rendszerek gyengesége arra sarkallta a támogatókat, hogy a saját rendszereik segítségével valósítsanak meg projekteket, és hogy kétoldalú, nem pedig összehangolt eljárást kövessenek. Ez az eljárás mód jelentősen gyengíti az ágazati szakpolitikákat, intézményeket és szolgáltató rendszereket, ami megerősíti a támogatóknak a helyzettel kapcsolatos kezdeti reakcióját.

Ilyen körülmények között előfordulhat, hogy rendkívül nehéz lesz összeegyeztetni ezeket az elvárásokat és azt az EU által maga számára kitűzött célt, hogy növelje az általa nyújtott költségvetési támogatást és javítsa a támogatás kiszámíthatóságát.

6. A politikai párbeszéd erősítésére szolgáló kísérő intézkedések

A Bizottsággal folytatott konzultáció egyik fő tengelye a „szakpolitikai párbeszéd szerepére, a feltételeesség szerepére, valamint a teljesítménnyel és az eredményekkel való kapcsolatra” irányul. Ezen belül a Bizottság három alapelképzelést dolgozott ki:

¹ ODI/ Mokoro: „Az ágazati költségvetési támogatás a gyakorlatban – Összefoglaló jelentés”, 2010. február

- a) A partnerkormányok állampolgáraik felé történő elszámoltathatósága kulcsfontosságú ösztönző a fejlesztési eredmények elérése szempontjából, és a költségvetési támogatást elvben a parlament és az államháztartást ellenőrző intézmények vizsgálják;
- b) Napjainkban ugyanakkor csupán szerény javulás figyelhető meg a nemzeti felelősségvállalás tekintetében, többek között azért, mert a civil társadalom és a parlamentek kapacitásai számos országban még mindig gyengék ahhoz, hogy átlátható költségvetési folyamat során támogassák és nyomon kövessék a szakpolitikai választásokat.
- c) A nemzeti elszámoltathatósági intézmények és rendszerek támogatása nagy kihívás a költségvetési támogatást nyújtók számára.

E tekintetben az EP már felhívta a figyelmet egy olyan rendszer bevezetésének fontosságára, amely szisztematikusan bevonja a parlamenteket és a civil társadalmat a szegénység leküzdésére irányuló szakpolitikák közötti párbeszédbe és a költségvetési támogatás éves felülvizsgálataiba.

E rendszernek továbbá a civil társadalom és általában véve a közvélemény közti információáramlást is lehetővé kellene tennie, hogy a civil társadalom, az egyetemek és a magánszervezetek véleményt nyilváníthassanak a költségvetési támogatás nyomon követésére létrehozott tematikus csoportok konzultációi keretében.

7. Következtetések

Mielőtt végleges álláspontját kialakítaná, a Fejlesztési Bizottság szeretné, ha a Bizottság megvilágítaná a következő kérdéseket:

- Az EU elsősorú fejlesztési támogatás nyújtóként képes-e befolyásolni a többi támogatót, nevezetesen az IMF-et és a Világbankot, hogy egységes közös álláspont alakuljon ki a költségvetési támogatás odaítélésére vonatkozó kritériumokról?
- Milyen kompenzációs támogatások állnak rendelkezésre a költségvetési támogatásban nem részesülő országok részére?
- Amikor a költségvetési támogatást egy kedvezményezett országban felfüggesztik, a Bizottság figyelembe veszi-e, hogy egy ilyen döntés milyen hatást gyakorol a regionális integrációra?
- A költségvetési támogatás-e a belső fejlődés legjobb ösztönzője?

1. melléklet

A költségvetési támogatás keretében 2009-ben fejlesztési támogatásban részesülő országok listája finanszírozási eszközönként

EDF ACP			DCI		
Country	EC Contribution	Funding instrument	Country	EC	
Benin	€51.400.000	EDF	Congo (Democratic Republic of the)	€26.000.000	
	DCI - Thema				
Botswana	€60.000.000	EDF	Bolivia	€7.750.000	DCI - Thema
Burkina Faso	€55.420.000	EDF	Ecuador	€26.400.000	DCI - Geo
Burundi	€14.330.000	EDF	El Salvador	€37.100.000	DCI - Geo
Cape Verde	€11.500.000	EDF	Georgia	€2.000.000	DCI - Thema
Central African Republic		€12.210.000	EDF	Ghana	€15.000.000
	DCI - Thema				
Comoros	€7.270.000	EDF	Guatemala	€33.800.000	DCI - Geo
Congo (Democratic Republic of the)	€22.620.000	EDF	Guyana	€22.292.000	
	DCI - Thema				
Ghana	€49.020.000	EDF	Haiti	€5.800.000	DCI - Thema
Grenada	€5.290.000	EDF	Indonesia	€145.000.000	DCI - Geo
Guinea-Bissau	€14.950.000	EDF	Jamaica	€16.816.000	DCI - Thema
Haiti	€37.580.000	EDF	Kyrgyzstan	€9.000.000	DCI - Geo
Jamaica	€1.900.000	EDF	Malawi	€15.900.000	DCI - Thema
Liberia	€20.200.000	EDF	Mauritius	€61.984.000	DCI - Thema
Malawi	€33.890.000	EDF	Nepal	€13.000.000	DCI - Geo
Mali	€81.700.000	EDF	Peru	€60.800.000	DCI - Geo
Mauritius	€44.990.000	EDF	Philippines	€36.000.000	DCI - Geo
Mozambique	€12.110.000	EDF	Rwanda	€20.155.000	DCI - Thema
Niger	€6.900.000	EDF	Saint Kitts and Nevis	€10.425.000	DCI - Thema
Rwanda	€41.440.000	EDF	Seychelles	€2.000.000	DCI - Thema
Samoa	€15.300.000	EDF	South Africa	€122.680.000	DCI - Geo
Seychelles	€16.500.000	EDF	Tajikistan	€7.750.000	DCI - Thema
Sierra Leone	€18.420.000	EDF	Trinidad and Tobago	€10.764.000	DCI - Thema
Tanzania	€389.840.000	EDF			
Togo	€15.000.000	EDF			
Zambia	€30.000.000	EDF			

Forrás: AIDCO, 2009. Az összegek tartalmazzák a költségvetési és az ágazati támogatást.